

Modlitební knížka

Základní a tradiční
katolické modlitby

Modlitební knížka

Základní a tradiční
katolické modlitby

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

KATALOGIZACE V KNIZE – NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Modlitební knížka : základní a tradiční katolické modlitby. –
Vydání třetí. – V Praze : Karmelitánské nakladatelství, 2022. –
193 stran. – (Modlitební knížky)

Vydalo Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s.r.o.

ISBN 978-80-7566-302-3 (vázáno)

* 272-534.3 * 27-232/-236 * 272-563.5 * 27-58 * (035)2-534.35

- katolické modlitby
- biblické texty
- liturgie hodin
- křesťanská spiritualita – 1.–21. století
- modlitební knihy

27-5 – Liturgie. Křesťanské umění a symbolika. Duchovní život [5]

Církevní schválení předsedy České biskupské konference,
arcibiskupa Jana Graubnera, č. j. 202/2020, ze dne 18. května 2020

© KatMedia, s. r. o., Praha, 2022

ISBN 978-80-7566-302-3

Když mezi sebou mluvíte, užívejte slov ze žalmů, chvalozpěvů a duchovních písní; ze srdce zpívejte a hrejte Pánu. Děkujte stále Bohu Otci za všechno ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

Ef 5,19—20

Modlitby nejsou nějakým nařízením zvnějšku, neomezují naši svobodu. Naopak: jsou mocnou vnitřní vzpruhou, která nás přivádí k tomu, abychom svému jednání dávali správný směr.

papež Benedikt XVI.

Úvod

„Pane, nauč nás modlit se,“ prosí učedníci Ježíše, když ho uvidí modlit se.

Každý člověk je jistě schopen modlitby sám od sebe, protože nikdo a nic v něm nemůže uhasit onu jiskru věčnosti, která v něm svítí a kterou chce nějakým způsobem vyslovit. Spontánní vyslovení touhy klanět se Velikému, spočinout v Milovaném, byť dosud Nepoznaném, je vtištěna do srdce každého člověka.

Víme ale, že k dosažení velkých věcí potřebujeme všichni pomoc. O to víc ji potřebujeme tam, kde toužíme přesáhnout sebe absolutně a vyjít k Bohu. Vždyť modlitba je definována jako „povznesení duše k Bohu“ (sv. Jan Damašský) nebo jako „rozhovor člověka s Bohem“ (sv. Augustin). Nikdy bychom se jako lidé s nikým nedomluvili, kdyby nás matka neučila mluvit.

Také jazyku modlitby se potřebujeme učit. Někteří lidé považují „naučené“ modlitby za podřadné, protože prý ubíjejí spontánnost před Bohem. Ale tento rozpor je falešný. Malíř dokáže lépe vyjádřit svůj talent a ducha, když dobře zvládl techniku. Hudebník obdaří svými hlubokými prožitky posluchače jen tehdy, když se roky věnoval cvičení stupnic a dalších

technických dovedností. A tak je to i s modlitbou. Apoštol Pavel píše Římanům: „Právě tak i Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit“ (Řím 8,26). Papež Benedikt XVI. jednou k těmto apoštolovým slovům poznamenal, že se nám stává často, že nevíme, oč nebo jak se modlit. Pak se mnohdy stane, že Boží Duch nám pomůže slovy těch, kteří šli cestou modlitby před námi. Mnozí prozkoumali hlubiny Ducha a prorockým darem je vyslovili. Jistě jen částečně, ale tak, aby se nám staly bezpečným vodítkem na naší dobrodružné výpravě do Božího tajemství.

A k tomu má sloužit i tato modlitební knížka. Nechce být systematickým výběrem všech modliteb, které by měl každý katolík povinně znát. Chce podat pomocnou ruku těm, kdo nespěšně přešlapují a nevědí, jak vykročit na cestu naslouchání Bohu a rozmlouvání s ním. Může pomoci také těm, kteří už se modlí a hledají novou inspiraci. Nebo v ní najdou volání k návratu ti, kdo se modlili, z různých důvodů toho nechali a teď se i trochu ostýchají opět začít.

Základní modlitby a krátká ranní a večerní chvíle s Pánem nám pomohou uspořádat každodenní život v rytmu víry. Mnohé jiné modlitby se obracejí k Ježíši, vždyť on zná naše lidské srdce a vše lidské přednáší svému Otci. Je přece naše „cesta“, je náš Velekněz. V katolické tradici patří do školy modlitby také Mariina metoda: uchovávat tajemství evangelia v srdci a rozvažovat o nich (srov. Lk 2,19.51). Proto také jí a především modlitbě růžence věnuje tato knížka větší pozornost. Zájemci se mohou naučit také východní obdobu modlitby růžence — modlitbu Ježíšovu. Pozorný čtenář tu dále najde dost podnětů k modlitbě chvály a díky, k prosbám za živé i zemřelé a také k ustavičné cestě pokání a obrácení.

O to, aby se krásná a hluboká slova modliteb nestala pouhou formalitou a nevyčpěla nám, musíme stále pečovat. Záleží to jen na nás. Vracejme se tedy k prameni každé modlitby, kterým je žízeň našeho srdce po živém Bohu. To je ta studna, ve které vždy najdeme nový život. „Úchvatnost modlitby se odhalí právě tam, u pramenů, kam chodíme hledat pro sebe vodu: tam se Kristus přichází setkat s každou lidskou bytostí; sám nás nejprve hledá a prosí, abychom mu dali napít. Ježíš má žízeň, jeho prosba vyvěrá z hlubin Boha, který po nás touží. Ať to víme nebo ne, modlitba je setkání Boží žízně s naší žízní. Bůh žízní, abychom my měli žízeň po něm“ (*Katechismus katolické církve*, čl. 2560).

Kéž vás k tomu tato knížka pozve.

P. Jaroslav Brož

1

Základy naší víry

Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna,
aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jan 3,16

Pomoz mi, abych tě lépe poznal a více miloval:
pak tě budu odvážněji následovat.

sv. Ignác z Loyoly

Slovo Boží a tajemství vtělení

Na počátku bylo Slovo
a to Slovo bylo u Boha
a to Slovo bylo Bůh.
To bylo na počátku u Boha.
Všechno povstalo skrze ně
a bez něho nepovstalo nic, co jest.
V něm byl život
a ten život byl světlem lidí.
To světlo svítí v temnotě
a temnota ho nepohltila.
Na světě bylo a svět povstal skrze ně,
ale svět ho nepoznal.
Do vlastního přišel,
ale vlastní ho nepřijali.
Všem, kdo ho přijali,
dal moc stát se Božími dětmi,
těm, kdo věří v jeho jméno,
kdo se zrodili ne z krve,
ani z vůle těla, ani z vůle muže,
ale z Boha.
A Slovo se stalo tělem
a přebývalo mezi námi.
Viděli jsme jeho slávu,
slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn,
plný milosti a pravdy.

Jan 1,1—5.10—14

Slovo života

O tom, co bylo od počátku,
co jsme slyšeli, vlastníma očima viděli,
bedlivě pozorovali a čeho jsme se svýma rukama dotýkali,
o Slovu života svědčíme a zvěstujeme vám.
Život se zjevil, a my jsme ho viděli,
Život věčný, který byl u Otce a zjevil se nám.
Co jsme tedy viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám,
abyste i vy měli s námi společenství.
Naše společenství je totiž s Otcem
a jeho Synem Ježíšem Kristem.

1 Jan 1,1—3

Největší přikázání

Jeden z učitelů Zákona poslouchal jejich spor a viděl, že jim dobře odpověděl. Přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“ Ježíš odpověděl: „První je toto: ‘Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.’ Druhé je toto: ‘Miluj svého bližního jako sám sebe.’ Žádné jiné přikázání není větší než tato.“

Mk 12,28—31

Nové přikázání

Při poslední večeři řekl Ježíš svým učedníkům: „Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem: jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“

Jan 13,34—35

Bůh je láska

Bůh je láska. Kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.

1 Jan 4,16

Kristus, laskavý Učitel

Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.

Mt 11,28—30

Duchovní zápas

Hledejte svou sílu v Pánu, v jeho všemohoucnosti. Oblečte se do plné výzbroje Boží, abyste mohli čelit ďáblovým nástrahám. Vedeme přece zápas ne proti nějaké obyčejné lidské moci, ale proti knížatům a mocnostem, proti těm, kteří mají svou říši tmy v tomto světě, proti zlým duchům v ovzduší. Proto vezměte na sebe plnou Boží výzbroj. Jen tak budete moci odolat, až bude zle, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy pevně, opásání kolem beder životem podle pravdy, oblečení pancířem spravedlnosti, obuti odhodlaností, jakou dává evangelium pokoje. Vždy se hned chraňte vírou jako štítem. Tak budete moci uhasit všechny ohnivé střely zlého ducha. Vezměte také přilbu spásy a meč Ducha, to je slovo Boží. Při každé příležitosti prosťte a modlete se, jak to vnuká Duch. Buďte v tom bdělí a vytrvalí se modlete za všechny křesťany...

Ef 6,10—18

Ježíšovo milosrdné srdce

Všemohoucí Bože,
oslavujeme Srdce tvého milovaného Syna,
s vděčností si připomínáme
veliká dobrodiní jeho lásky k nám
a prosíme tě: dej, ať je nám jeho Srdce
nevyčerpatelným zdrojem tvých darů a milostí.

Neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého
žije a kraluje na věky věků. Amen.

modlitba ze slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Hospodin je můj pastýř

Hospodin je můj pastýř,
nic nepostrádám,
dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,
vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout.
Občerstvuje mou duši,
vede mě po správných cestách
pro svoje jméno.
I kdybych šel temnotou rokle,
nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.
Tvůj kyj a tvá hůl, ty jsou má útěcha.
Prostíráš pro mě stůl
před zraky mých nepřátel,
hlavu mi mažeš olejem,
má číše přetéká.
Štěstí a přízeň mě provázejí
po všechny dny mého života,
přebývat smím v Hospodinově domě
na dlouhé, předlouhé časy.

Žalm 23